ΧΑΝΙΑ 26 Ἰανουαρίου 1923 — ΕΤΟΣ Ζ 1695

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Ι. ΑΠΟΚΟΡΩΝΙΩΤΗΣ — Ἀριθμός Τηλεφώνου 8

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Οἱ ἀτυχεῖς πρόσφυγες δὲν μᾶς ἐνοχλοῦν τώρα πολὺ ὅπως εἰς τὴν ἀρχήν. Τὸ κράτος αἰσθάνεται ἀδυναμίαν νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας των Καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀδελφοί μας πρόσφυγες ζοῦν καὶ τρέφονται κατὰ τὸ δυνατόν. Πῶς ὅμως ; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἀξίζει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συνείδησιν πάντων.

Ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς διαπραγματεύεται μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν ἐκείνων αἵτινες ὑπέχουν εὐθύνην δεινὰ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τὰς εἰς τὰς πόλεις της, εἰς τὰς φιλοξένους γενεὰς της, ὑπάρχουν ἐγκατεστημένοι οἱ εὐγενεῖς Σαμαρῖται, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἀνευθύνου καὶ ἐντίμου χώρας ἡ ὁποία καίτοι πολὺ μακρὰν δέχεται εὐκολώτερον τὰ ἀπηχήσεις τῶν στεναγμῶν τῶν Χριστιανῶν προσφύγων ποῦ ἐξεβράσθησαν ὁμαδικῶς εἰς τὴν ἐθνικὴν πάτρειον γῆν φερόμενοι ἀπὸ τὰ κύματα ἀθώου αἵματος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς εὐγενοῦς Ἀμερικῆς, ἐργαζομενοι ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς» ἀντεκατέστησαν κατὰ τὸ κυριώτερον μέρος τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς τὴν πολυδάπανον καὶ πολυάσχολον ὑπηρεσίαν τῶν προσφύγων. Καὶ ἐργάζονται νυχθημερὸν καὶ ζητοῦν μὲ ἐκκλήσεις νέας ἀρωγὰς ἀπὸ τὴν χώραν των διὰ νὰ μὴ παραστῇ ὁ κίνδυνος νὰ διακόψουν τὸ φιλάνθρωπον ἔργον των, ἔναντι τοῦ ὁποίου αἰσθάνονται βαθυτάτην τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ οἱ πρόσφυγες καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις.

Εἰς τὴν Κρήτην διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν ὁ κ. Μὰκ Δόναλδ, ὅστις μὲ ψύχωσιν θαυμαστὴν μὲ βαθύτατον ἐν διαφέρον, μὲ συγκίνησιν ἀκόμη τῆς συνειδήσεώς του, ἀσχολεῖται ἀδιακόπως καὶ αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν πολυτίμων συνεργατῶν του καὶ συνεργατιδῶν του.

Ὁ κ. Μὰκ Δόναλδ ἐπέστρεψεν χθὲς ἐκ περιοδείας εἰς Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον ὅπου ἐμελέτησεν τὰς τοπικὰς ἀνάγκας τῶν προσφύγων, καθὼς δὲ ἐκατορθώσαμεν νὰ τὸν ψυχολογήσωμεν, ὁ κ. Μὰκ Δόναλδ φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἐξαντήσῃ τὴν ἐπιτυχίαν του ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν αἵτινες, νομίζομεν ὅτι ἔχουν καθῆκον νὰ συντρέξουν πάντα τὰ ἀκούραστα μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν μᾶς ἀνήκη εἰμὴ μόνον ἡ ὑποχρέωσις τῆς θερμῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ ἀκόμη.

Ὁ κ. Μὰκ Δονάλδ μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀναμένει ἐκ Πειραιῶς νέον φορτίον διαφόρων εἰδῶν ἐνδυμάτων καὶ τροφίμων διὰ τοὺς πρόσφυγας, ὡς καὶ μεγάλας ποσότητας ὀρρῶν διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν προσφύγων.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΗΣ

ΑΝΟΙΚΤΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντά

Καταχωρήσατε παρακαλῶ ἐν τῇ ἀξιολόγῳ ἐφημερίδι σας τὴν κάτωθι ἐπιστολήν μου :

Πρὸς τὸν Ἀνωνυμογράφον

Τὴν 16ην παρελθόντος μηνὸς μοὶ απέστειλαν ταχυδρομικῶς τεμάχιον ἐφημερίδος ὡς καὶ ἐπιστολὴν ἥτις περιεῖχεν ὑβριστικὰς λέξεις ἐναντίον μου, διότι διέψευσα ἐνυπογράφως καὶ μετὰ παρρησίας διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος «Ἑσπερινὸ Ταχυδρόμος» τὴν πλαστὴν ὑπογραφήν μου, τὴν ὁποίαν καὶ πάλιν διαλαλῶ, ἔθεσαν κάτωθι τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Παλαιοχώρας περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Ἀστυν. Σταθμοῦ τῆς κωμοπόλεως μας δι' ἀνδρῶν τοῦ ἰδίου Σώματος ἀλλ' ἐκ Π. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ τὸ ἀνωνυμογραφεῖν ἀποτελεῖ πρᾶξιν χαμερπῆν καὶ ἄνανδρον, προκαλῶ τὸν ἀποστολέα τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης νὰ προσέλθῃ καὶ μοῦ ἐκθέσῃ προφορικῶς τὰ παράπονα του καὶ θὰ τοῦ δόσω τὴν ἐξήγησιν καὶ εἰς τὸν δρόμον ἀκόμη.

Ἐν Παλαιοχώρᾳ τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

Π. Κουκουτσάκης

ΟΙ ΝΟΜΑΡΧΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΙΝ

Α'

Ἡ Ἐπανάστασις προβαίνει μετὰ ταχύτητος εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ. Μετὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ στρατοῦ, ὅπως ἀναστείλῃ τὰς ὑπερφιάλους ἀξιώσεις τῶν ἐχθρῶν, εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὸν κύκλον τῆς διοικητικῆς, μεταρρυθμίσεως Καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ θεσμοῦ τῶν Νομαρχῶν. Ὁ νέος Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παπανδρέου, ἀνὴρ ἐκτάκτου μορφώσεως καὶ εὐφυΐας, εἶχε τὴν εὐτυχίαν, ὑπηρετήσας ὡς Γενικὸς Διοικητής, ν' ἀποκτήσῃ καὶ διοικητικὴν πεῖραν, ἥτις ἀποβαίνει πολύτιμος εἰς τοῦ, καταλαμβάνοντος τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα τῆς Πολιτείας. Ἐγνώρισε τὰ τρωτὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἄνευ διστανμοῦ βαίνει εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ὑφισταμένου ἀπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας νομαρχειακοῦ συστήματος. Ὡ βάσιν θέτει τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Νομάρχου.

Διὰ τῶν νέων μεταρρυθμίσεων ὁ Νομάρχης καθίσταται ἀρχηγὸς ἀνεξάρτητος τῆς περιφερείας του ἀποκτᾷ αὐτοβουλίαν, δύναται νὰ μεταθέτῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους ἐντὸς τῆς περιφερείας του πλὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν δικαστικῶν, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἃς αὐτὸς προσωπικῶ κρίνει χρησίμους, ἐπὶ πλέον δὲ τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως, τὰ ὁποῖα πείθεται ὅτι τῷ εἶνε ἄχρηστα ἢ ἐπιβλαβῆ τὰ θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξασφαλίζεται ἡ ρυθμικὴ λειτουργία τῆς διοικήσεως τοῦ νομοῦ, τοῦ ὁποίου ψυχὴ καθίσταται αὐτὸς ὁ ἴδιος, παρεχομένων εἰς αὐτὸν τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον ὁ Γενικὸς Διοικητής. Οὕτως αἱ παρουσιαζόμεναι ἀνάγκαι ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου νομοῦ, λαμβάνουν τὴν λύσιν αὐτῶν τάχιστα, χωρὶς νὰ χρονίζουν καὶ νὰ ματαιοῦνται εἰς τὸ κέντρον. Τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα, ὅπως τὰ πάντα ἀπορρέουν ἐκ τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπῆρξε πάντοτε ἡ ὀπισθοδρόμησις πάσης προόδου καὶ ἡ ἀποξήρανσις τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς παρ' ἡμῖν. Ἀκριβῶς δὲ ὅπως δοθῇ ἐνέργεια καὶ ἀναπτυχθῇ νέα ζωὴ εἰς ἑκάστην νομαρχιακὴν περιφέρειαν, καθίσταται ἀναπόδραστος ἡ διοικητικὴ αὕτη μεταρρύθμισις, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἡ Ἐπανάστασις

ΠΟΙΚΙΛΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΗΘΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Θράκης κ. Σπ. Δάσιος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Αἴσθημα ἀνακουφίσεως καὶ ὑπερηφανίας ἐθνικῆς διεχύθη εἰς τὸν λαὸν ἐπὶ τῇ θέᾳ Μεραρχίας ἐπιστρεψάσης ἐκ γυμνασίων. Τὸ παράστημα τῶν ἀνδρῶν, ἡ ἀρίστη συγκρότησις καὶ τὰ ἐνθουσιώδη ἄσματα τῶν στρατιωτῶν προεκάλεκαν ῥίγη πατριωτικῆς συγκινήσεως, διὰ γεννηθεῖσαν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν ἐθνικὸν στρατόν.

Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Μ. Ἀντάντ

Ἡ «Τριμποῦνα» τῆς Ῥώμης βεβαιοῖ ὅτι ὁριστικῶς συνέρχεται περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος συνδιάσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ εἰς τὸ Βουκουρέστιον.

Ἡ Διάσκεψις θὰ λάβη ἀποφάσεις καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῆς Βαλκανικῆς εἰρήνης.

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μ. Ἀντάντ μετὰ τὴν εἰρήνην, θεωρεῖται ἐξασφαλισθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἰταλικοὶ φόβοι

Ὁ Βενιζέλος πταίει

Ὁ ἐν Λωζάννῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Νουόβο Παέζε» παρατηρεῖ ὅτι τὰ αἴτια τῆς μὴ ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἐν τῇ Διασκέψει, ἐκ τὸς τῶν γεγονότων τοῦ Ρούρ, δέον νὰ ἀναζητηθοῦν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν φίλων τοῦ κ. Βενιζέλου, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ κερδίσουν διὰ τῆς νίκης των τὴν εἰρήνην.

Ὁ Ἰταλὸς ἀνταποκριτὴς διαρωτᾶται ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος κα-